

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS MOSSOS D'ESQUADRA

C/ Cristóbal de Moura, 105-111, 2n 4a 08019 BARCELONA
Tel. 934 850 350 Fax 933 094 480
e-mail: cat@elsindi.cat web: www.elsindi.cat

COMUNICAT DE PREMSA

El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra (CAT-ME) volem donar a conèixer el nostre desacord i indignació respecte el contingut de l'article del sr. Jiménez Villarejo, president del Comitè d'Ètica de la Policia de Catalunya, publicat el dia 16/12/08 a "El Periódico":

1.- Ens ha sorprès les crítiques a les organitzacions sindicals policials titllant-nos *d'un corporativisme tan antiquat com insolidari*. Encara que el sr. Jiménez ocupi el càrrec de president del Comitè d'Ètica ha de saber que **no ens sentim representats per les seves opinions personals sobre les sentències judicials**. El CAT, com a sindicat assembleari, és el legítim representant dels afiliats i d'una bona part del col·lectiu i, per tant, les seves paraules cada cop tenen menys legitimitat i les seves opinions no ens faran canviar d'ideologia i coherència.

2.-D'altra banda és del tot incoherent, poc ètica i molt demagògica la seva defensa de la sentència i la seva ingerència en el què ha de fer i farà el Tribunal Suprem. El sr. Jiménez no té cap autoritat moral ni ètica per opinar sobre l'existència o no de les garanties constitucionals i processals que ha de valorar el Tribunal Suprem i menys com a president del Comitè d'Ètica. **Li proposem que deixi de manipular l'opinió pública.**

3.-Davant de la defensa corporativista a la judicatura que fa el sr. Jiménez volem recordar-li les paraules del ministro de Justicia, sr. Mariano Fernández Bermejo fetes el 3 de desembre a Barcelona:

"no hay nadie intocable, ya que si fuera así las instituciones no funcionarían".

"la sentencias judiciales "son tan criticables" como otras decisiones públicas. Siempre que se haga con "respeto""

CAT

Catalunya, 19 de desembre del 2008

Fermesa contra la tortura

El veredictes mostra que qui no respecti els drets humans no podrà pertànyer a una policia democràtica i en serà exclòs

1. • a sentència que condemna cinc mossos per maltractament contribuirà a enfortir la policia catalana

CARLOS Jiménez Villarejo*

Els deu primers mesos d'aquest any, els jutges de Catalunya han dictat 225 resolucions penals respecte dels Mossos d'Esquadra, de les quals el 95% han estat exculpatòries. Per això, és evident que el poder judicial està emparant de manera àmplia i extensa aquest cos policial enfront del que ja vaig dir una altra vegada: un excés de denúncies que resulten infundades. És una realitat, en qualsevol cas, preocupant, perquè afecta injustificadament l'honor professional dels agents denunciats i la mateixa credibilitat del cos.

En aquest context, causa consternació la reacció arran de la sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona del 20 de novembre passat, que va condemnar diversos agents d'aquest cos per delictes de notòria gravetat, com són els de tortura i contra la integritat moral de les persones. Tot i que la sentència encara no és ferma, han quedat acreditats, com a provats, fets gravíssims que atempten contra la dignitat de les persones que van ser víctimes dels abusos policials que es descriuen. Independentment de la sentència que dicti el Tribunal Suprem, és inadmissible, en el marc d'un Estat democràtic, l'atac que ha patit el tribunal, el rebuig desqualificatori de la resolució, titllada d'injusta i mancada de fonament, o gairebé l'expressió d'una vindicació corporativa. I s'hi han sumat sindicats policials i fins i tot responsables polítics que, en nom d'un corporativisme tan antiquat com insolidari amb les víctimes, han emès una més o menys vetllada crida a la impunitat dels agents perquè són "dels nostres".

Els Mossos d'Esquadra es mereixen tot el respecte i la confiança com a policia democràtica que són, però els agents que han estat condemnats no poden, no han de ser tractats amb el mateix barem que l'aclaparadora majoria que actua d'acord amb les lleis i els valors democràtics. Per això, els agents condemnats estan justificadament separats del servei, en aplicació d'una norma del 1995 que no exigeix la fermesa de la sentència perquè s'adopti aquesta mesura. La sentència es mereix més respecte del que ha rebut. Per diverses raons.

EN PRIMER lloc, pels fets que descriu, detencions injustificades de dos immigrants romanesos per agents de paísà que no s'identifiquen, un ús desproporcionat de la violència, agressions i cops de puny reiterats, tirar a terra un dels detinguts i emmanillar-lo de manera brusca, insults i amenaces de mort, a més de la privació de llibertat mancada de tot fonament. Un comportament d'una evident brutalitat obertament contrari al mandat legal que l'actuació dels agents de policia "no sigui arbitrària, abusiva o discriminatòria". Els fets relaten una aparatosa desviació de l'ús del poder de coerció. No és estranya la qualificació d'aquests fets com de tortura i "tractes inhumans o degradants", segons el dret internacional.

La sentència, a més, recorda que els drets fonamentals de tots els éssers humans "emanen de la dignitat inherent a la persona". Particularment, la prohibició de la tortura, que està en el nucli del sistema democràtic i de la Constitució espanyola. Durant el curs de l'actuació policial descrita, els agents van obrar com si no regís el dret, com en una espècie de buit democràtic, i van infligir patiment físic i psíquic que vexava les víctimes i els generava un fort sentiment de por, angoixa i inseguretat. En tercer lloc, no s'ha parat d'invocar el dret a la presumpció d'innocència dels agents condemnats. És un dret que els pactes internacionals només prediquen dels "acusats". Perquè, efectivament, aquesta presumpció ha estat provisionalment destruïda per la

sentència condemnatòria. El Tribunal Suprem valorarà si l'activitat probatòria de càrrec s'ha ajustat a les garanties constitucionals i processals. Però, en aquest moment, sembla que en les proves hi han concorregut els requisits d'oralitat, immediació, publicitat i contradicció, i que s'ha fonamentat enraonadament la culpabilitat dels agents. No s'adverteixen greus errors ni buits probatoris. I, per descomptat, les víctimes han declarat sempre amb una evident coherència i persistència, sense cap por dels que tant mal els van causar.

AIXÍ MATEIX, la sentència ha encès un senyal d'alarma, perquè ja hi ha una condemna ferma anterior contra un mossos per un delictes de "tractes degradants", amb elements semblants a aquest cas, per fets ocorreguts a la província de Lleida el 9 de juliol del 2003.

Enfront de tanta retòrica corporativista, la sentència, com moltes altres resolucions judicials, quan sigui confirmada pel Tribunal Suprem, contribuirà a enfortir les policies de Catalunya. El veredictes condemnatori, que es limita a fets concrets i aïllats, comesos fa més de dos anys, no ha de generar cap vergonya entre els membres d'aquest cos: sinó al contrari, ha de contribuir a enfortir els principis democràtics i respectuosos dels drets humans que presideixen generalment la seva actuació. Amb la certesa de saber que qui, excepcionalment, s'aparti d'aquests principis no es mereix pertànyer a una policia democràtica i n'ha de ser exclòs amb una aplicació rigorosa de les regles de l'Estat de dret.

* President del Comitè d'Ètica de la Policia de Catalunya.